

FCHODOVINY

10

ZPRAVODAJ FARNOSTI CHODOV • ROČNÍK 4 • 2005

Foto: Stanislav Hamala

- SLOVO NA ŘÍJEN
- KOMUNITNÍ CENTRUM – ANKETA
- DOPIS MAJITELŮM BYTŮ
- ZAMYŠLENÍ JÁHNA PAVLA
- FARNÍ ODPOLEDNE RODIN
- PRÁZDNINY Z FARNÍ CHARITY
- PROGRAM FARNOSTI NA ŘÍJEN

*To nejcennější bývá
vetkáno do životů rodin*

Tomáš Halík

3. září 2005
Jana Huptychová
Petr Domša

Co Bůh spojil...

Moji milí,

nedávno jsem dopsal úvodník do zářijových FCHODovin a už píšu další. Tentokrát to vypadá, že bude hlavně o novém komunitním centru.

Myslím, že nikdo z nás nemohl nezaregistrovat vlnu protestů proti jeho stavbě. Mě samotného překvapila vytrvalost a mnohotvárnost kampaně – počínaje neustálým obnovováním jakýchsi „památníků“ u pařezů pokácených stromů, přes petici, pod níž se podpisy sbíraly u východu z metra u improvizovaného stánku, až po nátlak na zastupitele MČ P11 na jejich zasedání 15. září. Je toho hodně a rád bych se v tom sám vyznal. Proto se pro sebe i pro vás chci pokusit o krátkou rekapitulaci. Rád bych, abyste věděli, co je nového, a tak mohli celou věc lépe vložit do svých modliteb a i jinak reagovat.

Koncem června těsně před uzavřením smlouvy s dodavatelem stavby podalo bytové družstvo vlastníků bytů Opatov žádost na magistrát o přezkoumání rozhodnutí o vydání stavebního povolení. Stavební povolení je pravomocné od podzimu minulého roku. Žádost nemá odkladný účinek.

Zároveň se družstvo spojilo s občanským sdružením „Javor Jižní Město“, aby se odvolalo proti povolení ke kácení stromů, dotčených stavbou. Toto povolení odbor životního prostředí MČ P11 vydal taktéž na začátku léta, přestože žádost o ně byla podána v září minulého roku. Občanské sdružení Javor se vyjadřovalo již k řízení o stavebním povolení a na jeho nátlak nám bylo uloženo kromě již projektované výsadby zeleně zasadit ještě 15 vzrostlých lip, a to na cizích pozemcích, a byla nám uložena povinnost se o tyto stromy starat. Bylo proto překvapením, že se Javor znovu postavil proti stavbě. Odbor životního prostředí magistrátu jeho odvolání přezkoumal a zamítl. Navíc snížil počet předepsaných stromů z 15 na 2. Řeklo by se – malá výhra. Po zkušenostech s nenadálými komplikacemi bylo rozhodnuto stromy pokácet co nejdříve, což nám také rozhodnutí magistrátu umožňovalo. Asi by bývalo lepší počkat, až kolem celého staveniště bude stát plechový plot, ale už se stalo. Každopádně tvrzení o tom, že ničíme poslední kousky zeleně, je přinejmenším polopravdou. Podle projektu bude vysázeno asi pětikrát víc stromů a keřů, než kolik jich zasáhla stavba. Navíc celý objekt bude mít zelenou střechu.

Už na slavnosti položení základního kamene se rozběhla petice proti stavbě komunitního centra. Poté, co byly pokáceny stromy, nabrala petice na síle.

slovo na říjen

V této chvíli už prý je pod ní podepsáno asi 1500 odpůrců. Text petice je velmi obecný – „nesouhlasím se stavbou...“ Nejsou na ní uvedeny důvody, kvůli kterým dotyční nesouhlasí. Je jasné, proč. Ústní komentář, kterým organizátoři petici lidem vysvětlují, totiž obsahuje mnoho nepravd, které – pokud by byly na petici uvedeny – by ji předem diskreditovaly při jakékoli seriózní debatě. Často je z prohlášení odpůrců také cítit animozita vůči církvi jako takové. Potom je každý klacek dobrý.

Dne 15. září se zástupci odpůrců dostavili na jednání zastupitelstva a tam svým nevybíravým vystupováním přiměli zastupitele, aby přijali prohlášení, ve kterém nás žádají o pozastavení stavby, dokud se na magistrátu neuzavře výše zmíněné odvolání bytového družstva. Je opravdu smutné, že se k tomu zastupitelstvo snížilo. Právě zastupitelstvo v roce 1998 připomínkovalo územní plán a rozhodlo, že kostel má stát tam, kde se teď konečně staví. Nemám z toho žádnou radost, ale tuto žádost zastupitelstva těžko můžu splnit. Stavební povolení je rozhodující dokument a vše ostatní je v tuto chvíli jen zbožné přání. Myslím, že se nikdo ze zastupitelů nebude chtít zavázat k náhradě škody, která by vznikla pozastavením stavby. Jednalo by se především o ušlý zisk Metrostavu a také Volksbank, od které stavba čerpá úvěr. Tyto škody by se pohybovaly v desítkách milionů korun. Navíc arcibiskupství do celé věci investovalo již asi 14 milionů korun, především na koupi pozemků.

Situace tedy není moc veselá. Byl bych moc rád, kdybychom ji mohli nést spolu. Společně na vaše modlitby. Také prosím, abyste se stavby nového komunitního centra všude zastávali. Na internetových stránkách Prahy 11 běží diskuze o stavbě. Pokud máte internet, neváhejte a pište tam. Zkušenost nás učí, že čím méně argumentů, tím víc se křičí. Stokrát opakovaná lež se má stát pravdou. Nenechme se tedy ukřičet.

Rád bych vám nabídl možnost setkání a popovídání si o všech těchto věcech. Navrhuji úterý 11. října po adoraci. Můžeme se setkat ve farním sále. Také bych rád, abychom se o komunitní centrum začali opět starat hlavně ve farnosti. Bylo by dobré dát hlavy dohromady a vytvořit prozatímní nástin jeho budoucího provozu a využití. Domluva o tom by mohla být jedním z bodů setkání.

Úvodník se dost prodloužil, tak už jen stručně. Jednak připomínám, že říjen je měsíc zasvěcený růženci. Růženec je třeba se především modlit, ale rád bych vám také nabídl katechezi o něm. Jen nevím, kdy by to bylo vhodné a jakou formou. Zkuste mi v tom pomoci. Dále je to měsíc, ve kterém slavíme patrona našeho kostela – svatého Františka. Také stavěl chrám – i když především v duchovním významu slova. Kéž nám Královna posvátného růžence a pokorný stavitel František pomáhají svou mocnou přímlovou u Pána.

Všem vám žehnám
a modlím se za vás. P. Karel

Stalo se v uplynulém čtvrtletí

V sobotu 9. 7. večer navštívili KC zloději. V pondělí 11. 7. nás navštívil Michal Horáček. **Od 14. do 18. 7. hostilo KC skupinu francouzských skautů, kteří přijeli na kole z Frankfurtu se zpožděním pouhých 21 minut.** Byla vybilena kaple sv. Ludmily. Ředitel zhubl přes prázdniny o jedenáct kilo. *Denisa Dohányosová vystřídala Theodoru Žurkovou ve vedení nízkoprahového klubu Ymkárium.* Opékáním buřtů 1. 9. začala sezóna v DIXIE klubu. Den na to se konala zahajovací Garden Párky i v Ymkáriu. *Profesionální tým nízkoprahového klubu DIXIE posílily Karolína Silná a Helena Valentová.* V sobotu 3. 9. praskla voda v klubu Na Dně. Následkem opravy potrubí pak voda vytopila i obě hudební učebny. Díky tomu jsme je vymalovali a koupili nové koberce. **Míru svého dovolenkového odpočinku komentoval v neděli 4. 9. vojenský kaplan P. Zdík slovy: „Potřeboval bych ještě rok.“** Vyšla brožurka Program Křesťanského centra 2005/2006. Das Team unserer Freiwilligen wurde auch um Richard Herrmann aus Berlin erweitert. Ve čtvrtek 8. 9. se v KC sešli katecheté. Přinesli mnoho dobrého jídla, které se nepodařilo sníst. Jinak bylo setkání úspěšné. *Dotáhnout do konce přípravy na nový školní rok přišlo do KC pomoci několik dobrovolníků. Bez nadsázky jste nám byli pomocí shůry. Děkujeme.* V neděli 11. 9. sloužil mši svatou P. Juda Tadeáš Okolo z Nigérie. **Budova KC se stala oblíbeným místem boulderingu pro děti ze sídliště; vyhánění mládeže ze střechy je zajímavá zábava.**

Filip Malý

Pomozte vymyslet motto nového komunitního centra

Heslo, se kterým by si lidé centrum vždy spojili. Heslo by mělo být krátké, výstižné, pozitivní, neotřelé, motivující...

Zkuste se zamyslet nad tím, co by mělo centrum znamenat pro vás a jak byste to stručně vyjádřili.

Vaše nápady uvítám – můžete mi je sdělit ústně, předat na kusu papíru, poslat po internetu. Nejlépe do 10. října. Díky!

P. Karel

P.S. Není to žádná hloupá zbytečnost.

Jaký je váš názor na současný

S touto anketní otázkou jsme oslovili několik farníků a farníků a zde jsou odpovědi:

■ V současné době máme spíše otazníky. Podaří se sjednotit farnost (nyní prakticky rozdělenou na kostel a KC) do jednoho centra? Co pak bude s kostelem a „starou“ farností? Zvládneme nové centrum správně využít pro farnost a Jižní Město? Utáhneme to finančně? Budeme mít energii se zapojit a pomoci? Pokud budeme moci na tyto otázky odpovědět kladně, tak to bude fajn.

Jan a Jana Zindulkovi

■ Z výstavby KC podle současného projektu nemám příliš dobrý pocit. Projekt mi připadá příliš nákladný a myslím, že v současné době není tak velká budova ani příliš potřebná. Spíš mám dojem, že ani kapacity, které v současné době máme, nejsou dostatečně využívány. Také si neumím představit, jak – i pokud bude stavba dokončena – bude financován její provoz. Mám ale zkušenost, že často to, k čemu mám výhrady, se nakonec ukáže jako užitečné a dobré. Takže věřím, že pokud tento dům opravdu „staví Hospodin“ a má ho ve svém plánu, také ho dostaví a ukáže, jak ho využít.

Lída Dabrowská

Pokládání základního kamene KCMT

■ Poklepání na základní kámen KCMT bylo pro mne radostnou událostí, na kterou jsem se již dávno těšil, vždyť vše se rozbíhalo dlouhou dobu a byl jsem u toho od počátku. Stavbu KCMT jsme si jen tak nevymysleli; kdyby to byl jen nápad skupiny farníků, nepřežil by tak dlouhou dobu a zapadl by stejně jako jiné a často jednodušší a levnější pokusy o rozšíření našeho kostela. Za ten čas se původní myšlenka stavby centra tříbila, až dostala svou současnou konkrétní podobu. Škoda, že ji nebude možné zrealizovat ihned v plném rozsahu (redukce zázemí bude pro využití sálu určitě minus), ale snad se to podaří časem doplnit. Proč vidím stavbu KCMT jako důležitou? KCMT je důležité nejen pro potřeby naší farnosti, abychom se o nedělích a svátcích netísnil v malém kostele a kapli KC, ale hlavně pro perspektivu života církve v celé širší oblasti. Centrum má šanci přitáhnout i lidi z Petrovic a ze zalidňujících se oblastí celého JV okraje Prahy. Všude tam sice kostely jsou, ale jeden menší než druhý, a kněží je málo na tak rozdrobenou službu. Místo na Hájích je „strategické“ pro zajištění svátostné (kněžské) služby velkému množství věřících. Komunitní centrum Matky Terezy bude dobře komunikačně dostupná moderní stavba poskytující zázemí širokému společenství lidí dobré vůle, znovu spojující naši farnost (lidi z kostela, KC i zatím dojíždějící do Prahy), a mělo by se stát duchovním i společenským centrem Jižního Města a okolí. Myslím si, že centrum je nejen námi chtěné, ale i objektivně nutné. Za sebe vnímám jako Boží vůli se pro jeho realizaci co možná nejvíc podle svých sil a možností nasadit.

Víktor Fried

■ Z projektu komunitního centra mám obavy, a to z toho důvodu, že motivace stavby není vedena zdola, ale shora. Při argumentaci se často zmiňuje Matka Tereza jako oso-

projekt Komunitního centra?

ba, která z ničeho vytvářela velké (a nákladné) věci. Problém ale vidím v tom, že ona věděla do nejmenšího detailu, co chce vytvořit a k čemu konkrétně to bude sloužit, tedy na poptávku reagovala nabídkou. V případě KCMT mi to přijde přesně naopak. Při červnové debatě ve farním sále byl vznesen dotaz na provoz centra. Odpověď zněla, že to tvůrci neřeší, že to je na farnosti. A tak my stavíme obrovské centrum, ale nevíme k čemu. V projevech zmiňované hodnoty jako kulturní místo, místo setkávání apod. jsou teoretické pojmy, ne reálná čísla. A navíc moje zkušenost z téměř čtvrt století života na Jižním Městě praví, že lidé tu ani nic takového v podstatě nehledají. Vytváříme tedy velkou nabídku pro jakousi abstraktní poptávku. A z toho mám obavy, protože úroky a náklady abstraktní nejsou.

Ozzy

■ Můj malý dovětek:

Na Jižním Městě bydlím od r. 1977 a asi tak od r. 1980 toužím po kostele, kam bychom se všichni vešli a jako rodina sešli. Teď, když se má můj sen naplnit, mi nezbyvá, než se připojit k výše řečenému. Nebo jinak: chybí nám dostatečně velký kostel, ale Jižnímu Městě nechybí kulturní středisko. Myslím, že bychom měli své křesťanské hodnoty předávat spoluobčanům tím, že se budeme zapojovat do projektů obce a tam případně přinášet iniciativní nápady pro mladistvé, matky v tísní a seniory, bezdomovce apod., případně využít možností Charity pro tyto

účely. Myslím si, že to by spoluobčany oslovovalo mnohem víc. Nasycení hladovějících zástupců Jižního Města je mýtus, který jsme si vytvořili. Oni o žádném hladu nevědí a obávám se, že KCMT jim oči neotevře.

Jitka Černá

■ Pro mnohé by měl být nový kostel architektonickou korunou Jižního Města v nejvyšším bodě jihoměstského bulváru, k jehož výstavbě by se jednou měli spojit všichni občané. Bude to záležitost duchovní, kulturní a společenská, nikoli finanční. Začne zbouráním KCMT.

Dnes slouží věřícím na Jižním Městě kostel v Chodově, kaple na Opatově, kostely v Petrovicích, na Spořilově a v Zahradním Městě. Všechny jsou snadno dostupné. Někteří z nás pravidelně spojují nedělní mši s návštěvou historické části Prahy a budou tak činit zřejmě i nadále. Pro dva tisíce praktikujících katolíků na Jižním Městě je tedy kapacita stávajících kostelů více než dostatečná. Nikdo nás nepřesvědčoval, že tomu tak není, žádnému takovému názoru jsem nedal hlas, žádné hlasování farníků nebylo.

K církevním aktivitám je hojně využíván farní sál, ale ve švech nepraská. Klubovny na faře jsou využívány jen zcela výjimečně.

Demonstrace odpůrců stavby KCMT během pokládání základního kamene.

Kavárna v KC na Opatově po většinu času zeje prázdnotou a klubovny jsou zde komerčně pronajímány cizím subjektům. Nejsme v situaci, že by naše aktivity byly limitovány prostorovými kapacitami. Nikdo neprovedl rozbor skutečných potřeb a o nutnosti zvýšení kapacit nás nepřesvědčoval.

Jestliže jsme o těchto zásadních věcech nerozhodovali, nemá vůbec smysl bavit se o dalším. Vše ostatní byla jen dobře sehraná komedie, v režii doby, které jsme klíči již dávno odzvonili. Pan kardinál i chodovský farář byli včas varováni a měli šanci tuto komedii zastavit. Včas byla informována i paní starostka Jižního Města. Leč všechny kritické připomínky byly zcenzurovány a farníkům i občanům utajeny. Ti jsou dnes postaveni před hotovou věc.

Položme si otázku, proč k této kauze došlo? Odpověď je nasnadě. Pro pana kardinála byla od počátku výstavba nového kostela jen otázkou finanční. Žok peněz se 100 milionů vysoko převážil nad 80 tisíci obyvateli Jižního Města a nepatrnými 2 tisíci katolíky. Proto nás ve farním sále káral, že je od nás nekřesťanské, když nejsme za tyto peníze dostatečně vděční. Já se naopak domnívám, že naše chování bylo velmi křesťanské – je

to naše město a naše odpovědnost. Za velmi nekřesťanské ale pokládám chování pana kardinála. Pro mne je to o to smutnější, že je to chování představitele církve, ke které i já patřím. Připomíná mi chování vůdců minulého režimu, kteří měli plná ústa lásky k lidem a dojemné péče o jejich blaho a pospolitost. Ve skutečnosti vždy mysleli jen na svůj prospěch a na svou slávu.

Nezbývá, než se zamyslet nad slovy z otevřeného dopisu obyvatel Jižního Města paní starostce na podporu petice za zachování centrálního parku a proti výstavbě KCMT: „...*Dítě se může narodit z lásky, nebo i po znásilnění, stavba Komunitního centra Matky Terezy je bohužel tím druhým případem a Vy to víte. ...Stavba, která by měla být uskutečněna, by se stala stavbou, o níž bylo rozhodnuto proti všeobecnému veřejnému mínění občanů Jižního Města, a to by s ní zůstalo trvale a nesmazatelně spojeno.*“

Pane kardinále, pane generální vikáři, pane faráři, i vy to víte a vždycky jste to věděli.

Je pozdě, bagry už vyjely. Aktéři kauzy je zastavovat nebudou. Zastaví je snad ti nepatrní poslušní věřící? Směšná představa, ale když ne oni, tak to nikdo jiný nedokáže.

Jan Komárek

DOPIS MAJITELŮM BYTŮ

V Praze 15. 9. 2005

Vážení obyvatelé,

Dovolte mi, abych se na vás obrátil touto formou. Rád bych se vyjádřil k otázkám, které provázejí počátky stavby Komunitního centra Matky Terezy. Chtěl bych se pokusit rozptýlit vaše obavy z této stavby. To, co píší, myslím upřímně a prosím vás, abyste to také tak přijali.

Nejprve bych rád uvedl, že komunitní centrum bude především sloužit jako kostel. Kaple Matky Terezy v něm tvoří jen jakýsi presbytář. Kostel je nemyslitelný bez sálu. Kapacita sálu a kaple dohromady bude činit asi 400 míst k sezení. Při posledním sčítání návštěvníků bohoslužeb, které nebylo předem ohlášeno, se v naší farnosti na všech bohoslužbách sešlo celkem 650 lidí. Kostel sv. Františka má kapacitu 100 míst a kaple v bývalé mateřské školce ještě méně, proto větší kapacitu pro bohoslužby potřebujeme. Se sálem tedy počítáme především pro bohoslužby. Rád bych, abyste celý objekt vnímali hlavně jako kostel, který ale má kolem sebe prostory k mnohostrannému využití. Tyto prostory chceme využívat pro dobro všech a nekomerčně. Možná vás hned napadne, jak je to s tou hospodou a nekomerčností. Tedy – neměla to být hospoda, ale kavárna a cukrárna s možností lehčího jídla. Rozhodně ne pivnice. Také jsme počítali s možností distribuce jídla za levný peníz zájemcům především z řad seniorů. Z důvodu omezených finančních prostředků však část s kavárnou zatím nestavíme.

Nyní mi dovolte, abych se vyjádřil ke konkrétním námitkám a výtkám.

- *Ničí se park.* Územní plán nám vyhradil právě tuto lokalitu. Pozemky, na kterých bude stavba stát, byly majetkem soukromníků a my jsme je museli koupit za své. Pozemky koupilo Arcibiskupství pražské za zhruba 14 mil. korun. Lze tedy říci, že uvedené pozemky, ač zelené, nejsou parkem, ale soukromým stavebním pozemkem. Existují plány MČ P11 na dotvoření skutečného parku a také radničního náměstí. Začátkem této úpravy bude i velké množství zeleně, vysázené dle projektu investorem stavby. Jedná se o mnohem víc stromů a keřů, než kolik jich stavba zasáhla. Střecha objektu bude také z převážné většiny zatravněná.
- *Financování půjde z kapes obyvatel MČ P11.* Celá stavba je financována ze soukromých zdrojů – částečně z úvěru, částečně z prostředků Arcibiskupství pražského a částečně z peněz sponzorů i drobných dárců.
- *Nebudou splněny hygienické normy.* Pokud by to byla pravda, nemohlo by být vydáno stavební povolení. V současné době probíhají jednání o možnosti využití tepelného

čerpadla. Plynová kotelna pak bude využívána příležitostně a bude menší. Co se týče hlučnosti, zvonění apod. – zvony budou znít minimálně. Jednou denně navečer před bohoslužbou. Kavárna se zatím nestaví. Obávaná terasa, nazvaná v plánech „hledišť“, má sloužit jako rozptylový prostor pro návštěvníky bohoslužeb. Nemáme v úmyslu na ní pořádat žádné hlučné akce. Bude ji možno využít příležitostně třeba k bohoslužbě pod širým nebem, ale to připadá v úvahu tak jednou do roka na nějakou slávu. Úroveň terasy také není ve výšce třetího nadzemního podlaží, ale v úrovni zvýšeného přízemí. Pohled do oken přízemních bytů bude odcloněn zelení, kterou vysázíme. Vzhledem k ochranným zónám metra a stávajících inženýrských sítí je stavba umístěna od vašeho domu jak nejdále to šlo.

- *Občané nebyli informováni.* Informace ve stádiu územního rozhodnutí i stavebního řízení byly k dispozici. V režii radnice MČ Prahy 11 proběhly opakovaně prezentace ohledně plánů s radničním náměstím a parkem. V časopise Klíč se o celém projektu vícekrát psalo. Asi jsme měli být sami aktivnější, ale příprava stavby trvala mnoho let.
- *Návštěvníci nám budou zabírat parkoviště.* Objekt má vlastní parkoviště v suterénu. Nachází se také v blízkosti metra – ne všichni návštěvníci nutně budou používat automobily. Nedaleko je také veřejný parking v Galaxii. Zvažovali jsme vybudování zatravněných betonových roštů podél přístupové cesty k objektu. Jenže s parkovišti je potíž. Někdo jich chce co nejvíc, jiný se bojí větší zatíženosti automobilovým provozem. Každopádně jsme otevření možnosti zde nadzemní parkovací místa vybudovat.

Nemůžeme nestavět. Nemáme jiné místo pro tento typ staby. Územní plán je jasný. Také jsme již vynaložili nemalé prostředky – jak na projektovou přípravu, tak na koupi pozemků. Není možné se jen tak sebrat a jít jinam.

Vás, obyvatel nejbližších domů, se dotýká především samotný průběh stavby. Prosíme vás tedy o shovívavost. Snahou dodavatele bude provádět stavbu co nejcitlivěji. Myslím si, že počáteční obtíže budou vyváženy užitečností centra pro všechny v budoucnu. Kromě sálu pro asi 300 lidí, který je zde hlavně pro využití spolu s kaplí k bohoslužbám, budou v centru prostory pro všechny. Myslíme na maminky s dětmi i na seniory. Svoje zázemí zde může nalézt mládež. Chceme poskytnout klubovny, místnosti pro setkávání, hudební zkušebnu v suterénu. Vše v nekomerčním duchu. V žádném případě nehodláme na centru vydělávat. Víím, že mnozí říkáte: „Teď mluví nějak, ale v budoucnu může být všechno jinak.“ Na to samozřejmě není jiný argument než prosba o důvěru a pak také zkušenost se skutečným budoucím provozem. Věřím, že budoucnost vaše obavy rozptýlí a že stavba bude nakonec přijata tak, jak je nabízena – s dobrou vůlí.

Mgr. Karel Kočí

administrátor chodovské farnosti

kkoci@czn.cz

Zamyšlení jáhna Pavla...

Dovolená a prázdniny skončily, jsou již dávno minulostí. Každý máme nějaké vzpomínky, nějaké prožitky. Jak vůbec tyto pojmy vznikly? Dovolená od toho, že rytíř dostával dovolení od svého pána navštívit svou rodinu, své blízké. Prázdniny, že v římském senátu bylo prázdno, že se nepřijímaly žádné zákony. Dnes jsou pro mnohé příležitostí odpočívat, zastavit se. Také já jsem se o letošních prázdninách dostal k jednomu zastavení, k zamyšlení nad výrokem:

„Šťastní ti, kdo od druhých nečekají nic, neboť budou mít ve svém nitru klid a pohodu. Nebudou se trápit, nebudou se na druhé zlobit, nebudou mít ve svém srdci žádný hněv. A když pro ně druzí něco udělají, budou se úžasně radovat. Jejich život bude v pohodě.“

Přestože se nejedná o biblický text, nad tímto výrokem jsem rozjímal. My mnohdy očekáváme mnoho věcí od druhých i od Boha, ale když pak nejsou naplněny naše představy, objeví se u nás nespokojenost. Jistě, Bůh nás vždy vyslyší, o tom nemusíme vůbec pochybovat, ale udělá to tak, aby nám to prospělo. Já často navštěvuji nemocné, bylo tomu také tak letos o prázdninách. Každá taková návštěva je krás-

ným vzájemným prožitkem. Když nemocní slyší Boží slovo, když přijímají Pána Ježíše, oči jim svítí radostí. Nezapomínejme na své nemocné – opravdu rád za nimi zajdu. Vždyť nemocní mnohdy nečekají nic, jsou trpělivi ve svých bolestech a ve svém trápení, kterými nás mnohdy nechtějí zatěžovat. Jsou to osobnosti; udělejme jim tedy radost z Božího slova, z přítomnosti Boží.

Sám jsem učinil podobnou zkušenost při vlastních problémech s bolestivou a namáhavou chůzí. Důvěřoval jsem a důvěřuji Bohu, modlil jsem se a modlím se, abych mohl ještě nějaký čas sloužit druhým. Nečekal jsem nic, snad ani žádné zlepšení svého zdravotního stavu. A najednou to přišlo. Několik farníků mi pomohlo z vlastní iniciativy, každý podle svých možností. Bez této pomoci, bych opravdu nezvládl vše, co jsem zvládnout musel. Nic jsem neočekával, a proto když jsem poznal tak kvalitní lidi, moje radost byla nesmírná, byla větší než ze zlepšení mého zdravotního stavu. Ti, kdo mi pomohli, udělali mnoho, přestože jsou velmi skromní a vše berou jako samozřejmost. Chci jim poděkovat alespoň touto formou. Ve svých modlitbách na ně nikdy nezapomenu.

Pokud spoléháme na Boží pomoc, na Boží vůli, pak na své problémy a životní starosti nejsme nikdy sami. Vždyť Pán je stále s námi – jen to pochopit a žít. **Jáhen Pavel Urban**

Farní odpoledne rodin

V neděli 18. září po společném nedělním obědě jsme se vypravili před třetí hodinou do Křesťanského centra.

Při vstupu na zahradu vítala příchozí usměvavá „děvčata“ Marie a Jana Doležalovy, které všem příchozím přidělily jmenovku. Tato drobná maličkost nám

všem pomohla přiřadit mnohdy neznámá jména ke známým tvářím. Záhadným však byl pro mne požadavek, každému vypsát jmenovku v jiné barvě. Rozluštění této záhady bylo překvapením a čekalo na nás víc než hodinu. Každé dítě obdrželo průvodní glejt, do něhož se po úspěšném absolvování připravených atrakcí zapisovala slova tajenky. Jednotlivé disciplíny nebyly obtížné a mohl je zvládnout téměř každý, tedy kromě miminek v kočárku. Na jednom zastavení musel soutěžící s knihou A. P. Čechova položenou na hlavě přejít po úzkém a širokém prkně a přitom nesměl spadnout ani soutěžící z prkna, ani kniha z hlavy. Po tomto artistickém výkonu následoval hod na cíl, kde si každý otestoval přesnou mušku a jistou ruku. Děti se trefovaly papírovými koulemi do tváře a dospělí petankovými koulemi do kruhu. Následovala výkonostní disciplína v podobě skákání panáka, při které si každý mohl prověřit svůj zdravotní stav. Pokud se někdo při skákání zadýchal, měl by se zamyslet nad svou kondicí a začít pravidelně cvičit. Poslední disciplína nejspíše sloužila ke zjištění šetrnosti jedinců. Cílem této soutěže bylo trefit se drobnými mincemi do vědra s vodou. Podle počtu mincí hozených vedle se měřila „míra rozhazovačnosti“ soutěžícího.

Soutěžit mohli velcí i malí, tlustí i hubení, slabí i silní, zdraví i nemocní, bohatí i chudí, schopní i bezmocní. My všichni se svými individuálními vlastnostmi jsme rozličné údy tvořící ve své mnohosti

a pestrosti jedno společenství. A to nám připomněla i vyplněná tajenka: „Všichni jsme jedno tělo“.

Po úspěšném absolvování všech disciplín si směly děti odstříhnout nůžkami odměnu. Také tato atrakce byla plná překvapení. Se zavázanýma očima se odměna odstříhávala z lana, ze kterého visely na provázcích různé maličkosti.

Pro tatínky bylo odměnou točené pivo. Tím se však organizátoři nevyčerpali. Když už všichni absolvovali všechny disciplíny a všechny děti si odstříhly svou odměnu, čekalo nás další překvapení. Konečně měla být rozluštěna záhada barevného rozlišení jmenovek. Ke svému překvapení jsme se stali čtyřmi družstvy, která měla plnit další různá zadání, a tak se při společném řešení úkolů více vzájemně poznat. Příprava ve družstvech trvala asi dvacet minut. Zelené družstvo sborově zazpívalo písničku „Travička zelená ...“. Modré družstvo složilo literární příběh, kde všechna slova začínala písmenem „m“ (viz příloha mimo článek). Černí společně vybudovali nádherný hrad z pís-

ku, který si všichni prohlédli a který se všem líbil. Závěr patřil divadelnímu představení červeného družstva, které na volné scéně pod širým nebem sehrálo v neobvyklém pojetí známou lidovou pohádku „O červené Karkulce“. V tomto nastudování vynikly zejména zatím neznámé mladé herecké talenty dětí.

Odpoledne pokračovalo opékáním buřtů nad zapálenou vatrou. Komu nechutnají buřty pečené na hranici nebo se nechtěl zabývat opékáním, mohl si koupit buřt grilovaný. Také žízni nemusel nikdo trpět. Dětem se rozdával čaj a dospělí se mohli svlažit čepovaným pivem. V příjemné atmosféře jsme se mohli vzájemně více poznat. Odpoledne bylo báječné, a to nejen díky pěknému slunečnému počasí, ale i dobré organizaci a nápadům. Za to patří velký dík všem organizátorům a všem, kteří se nějakým způsobem zapojili.

Josef Schreier

MODERNÍ MLÝNICE

Modrooký mlynář měl mlýn mezi mokkými mosty. Mlel mouku mnoha mladým maminkám majícím malá miminka. Mlynářka mezitím metla mopem moučné moly mimo mlýnici. Maxipes Mík mordoval myslivcovu mourovatou Micku. Micka mlsala mléko – měla modřiny. Myslivec mlsal meruňkovici – měl migrénu.

(příběh složený modrým družstvem, v rámci zápolední na farmě odpolední rodin)

Prázdniny z Farní charity

Vážení přátelé,

přišel mi e-mail od redakce s požadavkem, abych do tohoto čísla FCHODovin napsala něco o tom, jak jsme strávili letošní prázdniny. Tedy ne my jako Farní charita Chodov, ale my jako Eva, Filip a Jakub Černých. Přiznám se, že mne požadavek poněkud zarazil. Ale proč ne? Ochoťně vám dovolím malou exkurzi do svého soukromí.

Většina lidí v mém okolí si stěžuje, že letošní léto bylo studené a deštivé. Hezké počasí že začalo až se začátkem školního roku a že je to k vzteku. Nemám v úmyslu řešit věci, na které nemohu mít žádný vliv, a k těm počasí rozhodně patří. Prostě nebylo letos slunečné léto, ale to přece není žádné neštěstí.

Pro naši rodinu bylo toto léto zvláštní tím, že bylo neobvykle klidné. Poklidné bylo především tím, že proběhlo téměř na minutu podle plánu a bez jakýchkoliv vážnějších komplikací. Pokud máte děti, tak dobře víte, že rodiče neví dne ani hodiny, kdy se něco semele. Moji chlapečkové mají takovou „příjemnou“ vlastnost, že si v cizích zemích vyrábějí otevřené zlomeniny horních končetin, v lepším případě zavřené zlomeniny klíční kosti. Když přijdu na pobočku VZP umístěnou v budově polikliniky Budějovická, úřednice se mne se zájmem ptají: „Paní ředitelko, co máte právě zlomeného? A pojede pro vás letos sanitka, nebo máme přichystat vrtulník?“ Dále se v den odjezdu na tábor, či dovo-

lenou chlapečkové probouzí s horečkou 39,40C, alergickou reakcí nebo angínou. Jsou to prostě moji miláčkové! Nicméně letos se stal zázrak! Nic se nám nestalo a nejtěžší choroba, která nás postihla, byl zánět spojivek.

Filip s Jakubem úspěšně absolvovali dva tábory, jeden 15denní a druhý 8denní. Dovolenu jsme strávili společně, 15 dní koncem července ve Štramberku, malebném městečku v Beskydech, a dalších 15 dní na konci srpna v Lozenci, jednom z nejižnějších přímořských letovisek v Bulharsku.

V Beskydech jsme bydleli u přátel. Při příznivém počasí jsme se koupali v okolních koupalištích. Při nepříznivém počasí jsme „krosili“ s kočárkem, v kterém si lebedil můj kmotřeneček, okolní kopce a lesy. Chodili jsme na houby a hašvéry (valašský název borůvek). Po mnoha letech marného přemlouvání jsem vytáhla z místních odbornic recepty na štramberské uši a frgále a naučila se je péct. Večer jsme vylovili všechny přítomné, samostatně se pohybující děti z blízkého potoka, oškrábali

je od bahna a zahnali do postelí. (Nejmenší dítě je miminko, takže jeho akční radius je zatím poměrně snadno korigovatelný.) Když jsme spojenými silami nacpali všech 6 ratolestí (pro pořádek: já mám 2 kluky, moji přátelé mají 2 kluky a 1 holčičku a přítomna byla ještě neteř mých přátel) pod peřinu, tak jsme se my věkem dospělí utabořili na terase a dlouho do noci jsme řešili všechno možné i nemožné. Ve Štramberku je krásně a pohoda, mimo jiné i proto, že tam není signál T-mobilu a z práce mne tedy neseženou, dokud nevylezu na nejbližší kopec.

Na konci srpna jsem s kluky odletěla k moři do Bulharska. Můj mladší syn je astmatik, alergik a atopik. Jediná možnost, jak se nepromarodit zimními měsíci, je vykoupat Kubu každý rok alespoň 15 dní v moři. Lozenec je maličké rybářské městečko na jihu Bulharska, asi 65 km jižně od Burgasu. Je opravdu maličké 3 ulice dolů k moři a 4 příčné, souběžné s pobřežím, v dolní části je maličké náměstíčko s kostelíčkem. Celé městečko projdete během 30 minut pomalé chůze. Jsou tam dvě pláže, severní a jižní, a maličký, skalami chráněný, rybářský přístav. Co je ale na Lozenci naprosto úžasné, je nádherné okolí. Přes den jsme se ráchali s kluky v moři a po večerech jsme prolézali pobřeží, lezli po skalách a každý večer pozorovali západ slunce nad mořem z jiné skály. Chtěla jsem jet na nějaké výlety, ale klukům se na skalnatých plážičkách, kde mohli řádit s brýlemi a trubičkou a pozorovat podmořský život tak líbilo, že odmítli z Lozence vystrčit nos. Líbilo se jim tam tak moc, že mne přemlouvají, abychom tam jeli příští rok ještě jednou. Letos jsem byla v Bulharsku asi po 16 v životě. Mám Bulharsko moc ráda.

Tentokrát jsme měli pěkné ubytování s báječnými a velmi milými domácími. Moc jsme se s nimi skamarádili. Téměř každý večer když kluci usnuli, jsem u nich seděla na zahradě a povídali jsme si. Během těch 14 večerů jsme vytvořili jakýsi záhadný bulharskoruskočeský jazyk, kterým jsme se, s dopomocí posunků, poměrně úspěšně domlouvali. Byla to nádherná dovolená. Měli jsme krásné počasí, teplé moře, zažili jsme vlny i klidné moře a poznali jsme spoustu nových a zajímavých lidí. Atmosféra v městečku byla klidná, přátelská a hlavně nekomerční a prostá. Jediné, co bych mohla Bulharsku vytknout, je, že je tam neuvěřitelný nepořádek a špina. Ta je ale na Balkáně téměř všude a člověk se s tím musí smířit.

Takže naše léto bylo po dlouhé době krásné a pohodové, přestože nebylo hezké počasí. Doufám, že jste je také užili v pohodě a nabrali hodně sil do dalšího školního roku.

Eva Černá

PS: V kasičce v kostele sv. Františka se nashromáždilo 8 322,50 Kč. Za vaše dary vám srdečně děkujeme.

Nabídka knížek v kapli sv. Ludmily v KC

Milí farníci, i po prázdninách bychom vám rádi nabídli nové knihy. V kapli KC najde každý nějaký knižní titul, který by chtěl mít doma ve své knihovně, nebo kterým by udělal druhému radost. Koupí knihy podpoříte činnost o.s. Kamínek, které se v naší farnosti věnuje práci s dětmi a mládeží. Vlasta Hamalová

Vojtěch Koder: O eucharistii

(KNA, Kč 109,–)

V roce, který je v církvi věnovaný eucharistii, vám nabízíme několik zamyšlení P. Vojtěcha Kodeta na toto téma. „Symbolika chleba a vína nás upozorňuje na dvojí užití eucharistie: je nutná k životu, ale současně je zdrojem radosti, která pramení z Ježíšovy nekonečné lásky k nám.“

Duše poutníka: Tomáš Špidlík v rozhovoru s Janem Paulasem (KNA, Kč 239,–)

Kniha nás provádí Špidlíkovým životem od dětství v Boskovicích přes studia v Holandsku, léta v Římě až po jeho jmenování kardinálem. Chybět nemůže pocho-pitelně ani ohlédnutí za inspirativním teologickým dílem otce kardinála. V knize rozhovorů Duše poutníka mu byl partnerem v diskusi zástupce šéfredaktora *Katolického týdeníku* Jan Paulas.

Miloš Doležal: Prosil jsem a přiletěla moucha

(KNA, Kč 169,–)

Druhé pokračování rozhovorů - setkání s osobnostmi české společnosti, které přes totalitní nástrahy 20. století a životní zkoušky nepřestaly hledat smysl stvoření. Několik střeoevropských osudů nahlédnutých v podobě jedinečné, neopakovatelné životní cesty, vinoucí se navzdory samotkám věznic, koncentračním táborům, bitevním polím, totálnímu nasazení, exilu...

Buď včas na správném místě - zápisník na každý den

(Portál, Kč 59,–)

Univerzální diář pro starší žáky a studenty. Najdou zde rozvrh hodin, týdenní pláno-vač, taháky pro život, do školy. Zkrátka malý praktický průvodce nejen na školní rok.

N. Butterworth a M. Inkpen Ježíšova podobenství – oblíbené biblické příběhy

(Kalich, Kč 225,–)

Knížka nabízí nejmenším dětem oblíbené biblické příběhy provázené pěknými ilus-tracemi. Najdete v ní např. O ztracené ovci, Úzká brána, Dům na skále a další.

Křesťanské centrum Jižní Město hledá **druhého pastoračního asistenta**. Nabízíme zajímavou a pestrá práci v rámci církevního projektu na největším pražském sídlišti. Učenlivé, dobrodružné a výdržné povahy vítány. Nástup ihned.

Informace: Filip Malý, tel 736 469 284, mail: krestanske@centrum.cz

Hledáme lidi, kteří by byli ochotni jednou za měsíc pomoci s úklidem našeho farního kostela. Informace u Antonína Ulrycha, tel: 272 923 229.

Pozvání na setkání seniorů

V naší farnosti se po prázdninách rozjíždějí různé aktivity. Rád bych vás upozornil na setkání určené pro seniory, které se koná každou středu od 16 hodin ve farním sále. Mnozí účastníci se na toto setkání těší, proto přijďte i vy, nemusíte být sami. Všichni vás rádi uvítají. Vždyť Pán Ježíš říká každému z nás: „Kde jsou dva nebo tři v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“

„Každý den zkoumali v Písmu“ [Sk 17,11]

Tak konali křesťané v prvních dobách a stejně jsme vybízeni i my, křesťané doby dnešní. Vždyť neznat Písmo znamená neznat Krista (sv. Jeroným). O Písmu svatém také oprávněně platí slova: „Slovo Boží je plné života a síly“ (Žid 4,12). Proto vás, kteří chcete poznat Písmo svaté a pohovořit o dalších zajímavých tématech z oblasti křesťanství, co nejsrdečněji zvu na krásná setkání, která se konají vždy středu ve farním sále v 18.45 po mši. Setkání je společenstvím těch, kteří mezi sebe přijmou každého. Není uzavřeno nikomu. Nebojte se, přijďte asi na hodinku. Jistě to bude k prospěchu všem, čekáme na vás. Jistě získáte radost ze slova Božího v příjemném prostředí, s příjemnými lidmi. Těším se na vás.

Jáhen Pavel Urban

PŘÍPRAVA NA MANŽELSTVÍ

Já ... odevzdávám se tobě ... a přijímám tě za manžela (manželku). Slibuji, že ti zachovám lásku, úctu a věrnost, že tě nikdy neopustím a že s tebou ponesu všechno dobré i zlé až do smrti. K tomu ať mi pomáhá Bůh. Amen.

Tato krásná slova se snadno vysloví, ale už ne tak snadno v každodenním životě naplní. Pokud právě vy máte v blízké či vzdálenější době v úmyslu těmito slovy posvětit svůj vztah, nabízáme vám i letos cyklus setkání a povídání o manželství.

Cyklus se skládá z asi 10 večerů na témata z nejrůznějších oblastí manželství (psychologie, konflikty, vztah k Bohu, intimní oblast, peníze a materiální stránka manželství, vztahy k rodičům a přátelům, děti ap.). Ve společenství 3–5 párů se budeme setkávat přibližně jednou za 14 dní v Praze na Chodově. Rádi bychom začali v listopadu 2005.

Ozvat se můžete na tel. číslo 272 929 001 nebo e-mail zindulka@oksystem.cz nejraději do poloviny listopadu, abychom mohli domluvit den setkávání. Těšíme se na vás

Jana a Honza Zindulkovi

AKCE KŘEŠŤANSKÉHO SPORTOVNÍHO KLUBU

Informace ing. J. Olšanský – tel. 603 256 411, jaroslav.olsansky@intax.cz

<http://www.kaminek.org/ksk>

• **Miniškola sportu** je projekt, při kterém se účastníci za jeden školní rok mohou seznámit s více než deseti sporty. Říjen věnujeme softbalu, na listopad chystáme orientační běh, na prosinec plavání.

• **Aerobik pro děvčata** – od října každý čtvrtek po celý rok

Konkrétní akce viz níže program Křesťanského centra.

Další program v Křesťanském centru v říjnu

Pá	30. 9. – Ne 2. 10.		Geologický víkend Křesťanského sportovního klubu v Bečově nad Teplou (informace: ing. Jaroslav Olšanský, viz výše)
Po	3. 10.	15.00	Miniškola sportu – softbal: sraz na Opatově u východu z metra (KSK)
St	5. 10.	17.00–18.30	Keramické dílny pro rodiče s dětmi i bez (Altera Pars)
Po	10. 10.	15.00	Miniškola sportu – softbal: sraz na Opatově u východu z metra (KSK)
Po	10. 10.	16.00	Přednáška mgr. Pavla Urbana: Kláštery a řeholní řády (Sdružení křesťanských seniorů, vchod E)
Po	17. 10.	9.30–12.30	Jak na to: Jak nás naše děti slyší a poslouchají, aneb komunikace v rodině (Domeček)
Po	17. 10.	15.00	Miniškola sportu – softbal: sraz na Opatově u východu z metra (KSK)
St	19. 10.	17.00–18.30	Keramické dílny pro rodiče s dětmi i bez (Altera Pars)
So	22. 10.	14.00–18.00	Kurz pletení košíků z pedigu (Altera Pars)
Po	24. 10.	9.30–12.30	Jak na to: Víte kdo jsou dudy? Kdo všechno vás může doprovodit k porodu? (Domeček)
Po	24. 10.	15.00	Miniškola sportu – softbal: sraz na Opatově u východu z metra (KSK)
St	26. 10 – Ne 30. 10.		Krušnohorské pustiny – podzimní prázdniny s Křesťanským sportovním klubem (informace: ing. Jaroslav Olšanský, viz výše)
Po	31. 10.	9.30–12.30	Jak na to: Partnerství a rodičovství – jak nám to jde dohromady? (Domeček)
Po	31. 10.	15.00	Miniškola sportu – softbal: sraz na Opatově u východu z metra (KSK)

Zářijový program ve farnosti

St	5.10.	9.30	Společenství maminek na mateřské	v sále fary
Ne	9.10.		Poutní mše sv. ke sv. Františku z Assisi	v kostele
Út	11.10.	19.00	Setkání věnované komunitnímu centru	v sále fary
St	19.10.	9.30	Společenství maminek na mateřské	v sále fary

■ VZPOMÍNKA

Ing. Otto Poláček odešel ve dvaceti letech do Velké Británie a jako letec čs. perutě RAF bojoval za svobodu vlasti. Poválečný režim jeho vojenské zásluhy neoceníl – pracoval proto ve Výzkumném a zkušebním leteckém ústavu a u ČSA v technických funkcích. Stal se spoluzakladatelem obnoveného Svazu letců. Jeho posledním domovem se stalo Jižní Město. Měl rád děti a lidi vůbec. Známe ho z výstav vlastnoručně zhotovených modelů letadel a z přednášek, ve kterých své bohaté znalosti a zkušenosti rozdával. **Zádušní mše za ing. Otto Poláčka bude sloužena ve středu 5.10. v 18 hodin ve farním kostele.**

■ FARNÍ VÝLET

Milí přátelé, zvů vás na farní výlet **v sobotu 15. 10. do Českého krasu**. Navštívili bychom Koněpruské jeskyně (prohlídka) a prošli naučnou stezku Zlatý kůň. Trasa výletu bude asi 12 km. Výlet také můžeme spojit s pouštěním draků. **Sraz je na Smíchovském nádraží v 9.25 hod před pokladnami.** Podrobnosti najdete na nástěnkách.

Na společně prožitý den se těší Barbora Palečková!

Kontakt: 604 821 606 nebo paleckova.barbora@seznam.cz

■ RELAXAČNÍ VEČERY PRO ŽENY

... jsou zatím pozastaveny. Děkuji všem příznivkyním a těším se zase na setkání. Dobrý začátek a hodně sil v novém školním roce přeje Barbora Palečková.

■ MALÁ AKTUALITA O KCMT

Soukromí dárci především z farnosti už darovali celkem **75 000 Kč**. Mnohé díky!

Pro někoho modlitba představuje odříkávání veršů, které umí zpaměti nebo které někde četl. Vás by snad těšilo, kdyby vás navštívil kámoš, třikrát vám zopakoval stejnou básničku a odešel? A to všechno za účelem, abyste mu půjčili tisícovku?

(Jiří Reinsberg: Probíhejte Jeruzalém a svítte, Česká křesťanská akademie, Praha 1997, 77)

*A přece láska jako modrá skalice
ta krásná dřina k uzoufání
nás zachránila Dozrál vinohrad
pod tíhou hroznů čas se sklání*

*Zas konec léta Zas je blízko k vínu
a čistý vítr zpívá o podzimu
tak jako tenkrát dávno kdysi*

*Ať život sklání se či nesklání
dny lásky jsou jak sklepy ve stráni
lisovny s dubovými lisy*

(Jan Skácel)

Fara a kostel sv. Františka z Assisi

Na Sádce 18, Praha 4

☎/fax: 272 934 261

fara.chodov@volny.cz

<http://www.kcmt.cz>

Křesťanské centrum JM

Modletická 1401, Praha 4

☎ 267 910 008

fax: 272 919 803

krestanske@centrum.cz

<http://kcjm.duch.cz>

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

	Sv. František	Sv. Ludmila
Pondělí	6.30	
Úterý	18.00	
Středa	18.00	
Čtvrtek		18.00
Pátek	18.00	
Sobota	7.30	
Neděle	8.30 10.30 20.00	10.00

E-mail

Karel Kočí (administrátor)

777 101 941

kkoci@a-contact.cz

Petr Svoboda (výpomocný duchovní)

724 605 259

petliber@seznam.cz

Ondřej Pávek (výpomocný duchovní)

603 235 606

ondrej.pavek@t-email.cz

František Převrátíl (farní vikář)

776 252 251

prevrat@volny.cz

Pavel Urban (jáhen)

272 911 264

Filip Malý (pastorační asistent)

736 469 284

filip.maly@post.cz

Martin Flosman (past. asistent)

777 637 280

flosmanm@post.cz

Eva Černá (ředitelka Charity)

737 322 569

charita.chodov@email.cz

Kancelář Charity (peč. služba)

272 941 972

charita.chodov@email.cz